

דף מב.

עין משפט א.

או"ח סימן שצז סעיף ב

ב. קידש עליו היום והוא בבקעה ואינו יודע תחום שבת, מהלך אלפים פסיעות ט בינוניות שהם תחום שבת.

עין משפט ב.

או"ח סימן תג סעיף א

א. שבת בבקעה ובשבת הקיפוח האנים יהודים במחיצה לדירה, אינו הולך בה' אלא אלפים אמה, ואינה כארבע אמות כיון שלא שבת באויר מחיצות בבה"ש כ, מ"מ מטלטל בכלה ע"י זריקה ויכול לזרוק אפי' חוץ לאלפים אמה ל, שהרי רשות היחיד גמור הוא כיון שהוקפה לדירה.

הגה: אבל לטלטל ממש מ חוץ לארבע אמות אסור אפי' תוך אלפים אמה.

דף מב:

עין משפט ד.ה.

או"ח סימן תה סעיף ז

ז. מי שהפליגה ספינתו בים מהלך את כלה, הואיל ושבת באויר מחיצותיה.

ט. חוץ מד' אמות שיש לו. היינו חצי אמה עמידת הרגל וחצי אמה מרווח בין רגל לרגל. ומיירי שהוא צריך ללכת לאיזה צורך שבת ואז הוי מדידה של מצוה ומותר, מ"ב אות ה'. י. ערובין מ"ב, אבל לטלטל אין לו רק ד' אמות דכרמלית היא. כ. ולא מועיל לו אותם מחיצות לענין הילוך. ל. היינו חפצים של אדם אחר שמגיע לתחומו, או חפצים של הפקר דאם בחפצים שלו הם כרגלי הבעלים ואסור יותר מאלפים אמה, מ"ב אות ז'. מ. והטעם שא"א לטלטלם חוץ לאלפים אמה שלא ע"י זריקה כיון שא"א לו ללכת לשם משום איסור תחומין, וכתב במ"ב אות ח' דרוב הפוסקים חולקים על דין זה וסבירא להם דתוך אלפים אמה מותר בטלטול החפצים גם כהרגלו ולא ע"י זריקה. ע"ש.